

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Zwiedzamy Łazienki Królewskie cz. II

czas trwania: 1 godzina, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Drugą część zwiedzania warszawskich Łazienek Królewskich, rozpoczynamy od... budynku Koszarów Inwalidów, zwanego również Koszarami Kantonistów. Dlaczego nie od domu Narutowicza? A to dlatego, że stanowiąc placówkę „wczesno-oświatową”, czyli przedszkole, willa ta jest ogrodzona i nie ma do niej swobodnego dostępu. Budynek dawnych koszar (podobnie jak stajnie Kubickiego), wzniesiono w latach 20. XIX wieku. Obecnie mieści się w nim Muzeum Jeździectwa i Łowiectwa. To właśnie na przyległym do niego wybiegu można spotkać różnej maści konie, które są jedną z atrakcji parku.

Teraz proponuję pójść dalej w kierunku południowym, by dojść do miejsca, którego jeszcze na Polsce Niezwykłej nie ma. A jest to miejsce, na którym w latach 1929-1937 odbywały się Międzynarodowe Oficjalne Zawody Konne CHIO, co upamiętnia pamiątkowa płyta, ufundowana przez Polski Związek Jeździecki. To miejsce upodobały sobie łażenkowe pawie i naprawdę trudno ich tu nie spotkać.

Obieramy kierunek północno-zachodni i podążamy do teatru. Nim jednak do niego dojdziemy, spotkamy, usytuowane na niewielkim pagórku, popiersie Stanisława Wyspiańskiego. Stąd widać już scenę na wodzie. Teatr zbudowany został tuż przed II rozbiorem, wg. projektów Jana Chrystiana Kamsetzera, na wzór starożytnego teatru w Herkulanum. Składa się z kamiennego amfiteatru na brzegu stawu oraz sceny na wyspie. W okresie letnim odbywają się tu koncerty i przedstawienia teatralne.

Idąc dalej, w kierunku najważniejszego obiektu Łazienek, napotykamy piękną, niezwykle rzeźbę zatytułowaną „Tankred i Klorynda”. Jest to kopia, jej oryginał znajduje się w Puławach.

Najważniejszym obiektem parku jest oczywiście Pałac na Wyspie. Nad jego historią, architekturą, a także dekoracjami rzeźbiarskimi oraz malarskimi, rozwozić można byłoby się długo. Wystarczy tu wymienić słynne alegoryczne wyobrażenia Wisły i Bugu z 1820 r., autorstwa Ludwika Kaufmana, czy dwie rzeźby Andrzeja LeBruna z 1776 r.: Tańczący Satyr i Bachantka. Wzniesiony został na zrębie dawnej łaźni Lubomirskiego. Obecny klasycystyczny pałac pochodzi z lat 1792-93. Składa się z korpusu głównego, dobudowanych doń skrzydeł bocznych, piętra z belwederem oraz dwóch pawilonów połączonych z pałacem kolumnadą przerzuconą nad kanałami.

Idąc dalej w kierunku północnym, dochodzimy do Starej Kordegardy, klasycystycznego budynku z 1793 r., który strzegł wówczas głównego wjazdu do pałacu, a który obecnie przeznaczony jest na wystawy sztuki współczesnej. Kilkadziesiąt metrów dalej znajduje się kartusz herbowy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego.

Po przejściu przez ulicę Agrykola, docieramy do ostatniego punktu drugiego etapu naszej wycieczki, a mianowicie jednego z dwóch najstarszych budynków Łazienek, tj. Ermitażu. Na jego ścianie frontowej umieszczono tabliczkę informującą kim był inżynier Agricola, od którego nazwiska wzięła się ulica Agrykola. Tu, będąc w połowie naszej wycieczki, możemy odsapnąć i zjeść smaczny posiłek w barze, oddalonym o kilkadziesiąt metrów od Ermitażu.

Program wycieczki

Warszawa Koszary Kantonistów (1826-1829)

Położone we wschodniej części Łazienek Koszary Kantonistów nazywane są również Koszarami Inwalidów lub Domkiem Ogrodnika. Zbudowano je w latach 1826-1829 z przeznaczeniem na koszary dla szkolących się tutaj kantonistów (dzieci żołnierzy przygotowujących się do służby wojskowej). Skromny, klasycystyczny, dwukondygnacyjny budynek z użytkowym poddaszem mieści obecnie Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa. Atrakcją, szczególnie dla dzieci, jest wybieg z końmi znajdujący się przy muzeum.

52°12'50"N 21°02'20"E | na mapie:A

Warszawa Teatr na Wyspie

Przy wschodnim brzegu niższego stawu łazienkowskiego wznosi się nawiązujący do starożytności, Amfiteatr – z malowniczo usytuowaną na wyspie sceną. Projektantem Amfiteatru wybudowanego w latach 1790-91 był Jan Chrystian Kamsetzer. Półkolistą widownię wzorowaną jest na antycznym amfiteatrze w Herkulanum, a trwałe dekoracje sceny imitują ruiny świątyni Jowisza w Baalbek w Syrii. Górny parapet widowni wieńczy osiem posągów dłuta Tomasza Righiego, wyobrażających najwybitniejszych dramaturgów starożytnych i nowożytnych, w tym dwóch Polaków – Adama Naruszewicza i Stanisława Trembeckiego.

Pierwotnie posągów tych było szesnaście, lecz wykonane w nietrwałym materiale narzutowym i w XIX w. niekonserwowane zaczęły się rozsypywać. W latach 1926-27 osiem posągów przekuł w kamieniu Stanisław jakubowski, pozostałych nie udało się niestety uratować. Oryginalnym rozwiązaniem Amfiteatru łazienkowskiego, nie występującym w jego antycznym pierwowzorze, jest oddzielenie sceny od widowni wodą, co umożliwiała wystawianie widowisk przedstawiających bitwy morskie lub sztuk, których fabuła wymagała wprowadzenia łodzi. Taką sztuką był balet Kleopatra wystawiony na inaugurację Amfiteatru w dniu 7 września 1791 r. w 27 rocznicę elekcji Stanisława Augusta.

52°12'50"N 21°02'11"E | na mapie:C

Warszawa Popiersie Stanisława Wyspiańskiego w Łazienkach Królewskich

W Łazienkach Królewskich, tuż przy amfiteatrze, w roku 2004 odsłonięto popiersie Stanisława Wyspiańskiego, znakomitego dramaturga, autora "Nocy Listopadowej". Miejsce ustawienia pomnika nie jest przypadkowe, to między innymi w Łazienkach odbywa się akcja tego dramatu. Popiersie, replikę rzeźby Apolinarego Głowińskiego, wykonano i ustawiono z inicjatywy Janusza Zakrzeńskiego, znakomitego aktora, który zginął w katastrofie smoleńskiej.

52°12'51"N 21°01'55"E | na mapie:B

Warszawa

Rzeźba „Tankred i Klorynda” w Łazienkach

Podczas spaceru po Łazienkach Królewskich można znaleźć wiele miejsc z „klimatem”. Jedno z nich mieści się nieopodal Pałacu na Wyspie. W parku zlokalizowany jest okrągły skwer, do którego dochodzą gwiazdźście alejki. Pośrodku placu znajduje się rabata z kwiatami, na której stoi niezwykła rzeźba. Nosi ona nazwę „Tankred i Klorynda” i przedstawia bohaterów tragicznej miłości z poematu Torquata Tassa "Jerozolima wyzwolona".

Tytułowy Tankred rozpacza na niej nad umierającą Saracenką Kloryndą, której sam zadał zabójcze rany. Na cokole znajduje się napis: „Giniesz, śliczna Kloryndo, od miłosnej dłoni, a twój Tankred nad własnym zwycięstwem łzy roni”. Posąg prawdopodobnie wykonał włoski rzeźbiarz Francesco Lazzarini dla króla Stanisława Augusta. Rzeźbę ustawiono w parku pałacowym w 1791 r.

Dziś, siedząc na jednej z ławek przy skwerku w Łazienkach, możemy podziwiać kopię dzieła, oryginał znajduje się w Puławach w pobliżu Domku Gotyckiego.

52°12'52"N 21°02'13"E | na mapie:D

Warszawa

Pałac na Wyspie

Najpiękniejszy przykład architektury epoki stanisławowskiej stoi w miejscu dawnej łaźni Lubomirskiego. To tutaj ostatni król najczęściej przebywał i tutaj organizował obiady czwartkowe. Pałac był zdewastowany w czasie wojny, ale jego mury się zachowały.

52°12'54"N 21°02'08"E | na mapie:E

Warszawa

Stara Kordegarda w Łazienkach

Malowniczo położona na brzegu północnego stawu w Łazienkach Stara Kordegarda służyła w czasach Stanisława Augusta straży strzegącej bezpieczeństwa monarchy. Jej projekt opracował Jan Christian Kamsetzer, a budowa trwała w latach 1791-1792. Klasycystyczny budynek ma fasadę zwróconą w kierunku stawu, którą zdobią cztery kolumny doryckie i koresponduje formą z Pałacem na Wodzie. Obecnie wykorzystywany jest na wystawy czasowe.

52°12'58"N 21°02'12"E | na mapie:F

Warszawa

Kartusz herbowy Stanisława Augusta

U wlotu alei prowadzącej od Ermitażu do Pałacu Nad Wodą zobaczyć można okazały kartusz herbowy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Kartusz odnaleziono po wojnie wśród szczątków kamiennych rzeźb. Po odnowieniu w ostatnich latach ustawiono go w obecnym miejscu. Herb króla umieszczono na tle godła Rzeczypospolitej, a kartusz zwieńczono koroną królewską. Do dziś nie ustalono jego pochodzenia, być może zdołał Zamek Ujazdowski lub Szkołę Rycerską.

52°13'01"N 21°02'11"E | na mapie:G

Warszawa

Ermitaż (XVII, XVIII-XX w.)

Marszałek wielki koronny Stanisław Herakliusz Lubomirski zlecił w drugiej połowie XVII wieku budowę swoistej samotni, która sprzyjałaby wypoczynkowi i rozmyśleniom. Budynek nazwany Ermitażem powstał na terenie Łazienek Królewskich według projektu Tylmana z Gameren. W 1764 r. Ermitaż wraz z całym Ujazdowem został własnością króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. W 1777 r. budynek

spłonął, po czym został odbudowany według projektu Dominika Merliniego. Na zapleczu Ermitaża powstał duży ogród łączący style angielski i chiński. Obiekt przez długie lata mieścił przedszkole, ale po staraniach dyrektora Marka Kwiatkowskiego wrócił do Łazienek Królewskich w 1993 r.

52°13'04"N 21°02'11"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): zbyszekF60, km_nida, AniaJurek, zbyszekF60, zbyszekF60, zbyszekF60, zbyszekF60, zbyszekF60

Trasa dodana przez: rk1909

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
poniedziałek 22 lipca 2024 17:41:01